

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednim prilogami ter s „Kažipotom“ ob novem letu vred po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vas leto 13 K 20 h. ali gid. 6 60
pol leta 6 , 80 3 30
četrt leta 3 , 40 1 70

Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglašni in poslanice se računajo po petih vrstah: tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsak vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostora — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnina in oglašje se plačati loco Gorice. Dopolnila naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

„PRIMOREC“

Izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vsako leto 3 K 20 h ali gid. 1 60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici št. 10 Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Casserna.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Revizija avstrijskega državlanskega zakonika in klerikalci.

Če je kaka reč v Avstriji potrebna premembe, je je potreben brez vsakega dvoma državljanski zakonik. Ta zakonik je zastarel ter že zdavnaj več ne odgovarja potrebam modernih časov. Dotim so že drugodi prikrojili zakone duhu nove dobe, smo v Avstriji še vedno tako srečni, da tičimo pod starim, skoro srednjeveškim zakonikom.

Sedaj še le smo čuli, da je spravil v tir revizijo državlanskega zakonika minister-ski predsednik dr. Körber. Gotovo mora pozdraviti tak korak vsakdo, kdor stremi po napredku, kajti če res že ne moremo korakati zajedno naprej z drugimi državami, pa vsaj ne zaostajamo za drugimi toliko, da se razdalja znatno pozna nam ne v posebno čast.

Tisti, ki so se med prvimi oglašili k reviziji državlanskega zakonika, so klerikalci. Seveda pravijo, da je revizija potrebna, da je popolnoma pametna naredba, da razmere na svetu se vedno izpreminjajo, in zakoni, ki so bili pred desetletji še primerni, so danes zastareli, itd. Ali kadar povedo to, pa pridejo kmalu na dan z zahtevo, kaj pa se ne sme premeniti. Dosedanji zakonik namreč je na vseh koncih in krajih prikrojen tako, da morajo biti klerikalci le zadovoljni z njim. Tak je, kakor bi ga bili diktrali politikujoči duhovniki v svojo obrambo in v uničenje vseh svojih nasprotnikov. Umevno torej, da se takoj oglašajo ter kličejo: Na krov! — če s, isti duh, ki je preveval stari zakonik, mora prevevati tudi novi. Paragrafi se malce predelajo, pridene se še kaj novega, kar bi prihajalo prav njim, in novi zakonik je gotov. Biti svetih prememb, važnih, takih, ki bi omejile njihovo premoč v izvestnih stvarih, takih ne pripustijo nikdar, proti takim kličejo: Na krov!

»Slovenec« piše o reviziji tako hinavsko, kakor dela to dosledno ob vseh takih prilikah. Izbral pa si je že tudi sredstvo, s katerim se hoče boriti proti nameravani reviziji. To sredstvo mu je § 111. državljan-

skega zakonika, ki se bavi z zakonom med katoličani, kateri bi se imel bržčas tudi premeniti. Mi se tu ne spuščamo v nikako razmotrivanje, v koliko so opravičene želje društva katoliških ločenih zakonskih, ki hočejo, da se odpravi določba, po kateri je zabranjen katoliško ločenim zakonskim nov državnoveljavni zakon, in katerega društva deputaciji je rekel Körber, da kar je mogoče, se jim ugodi — marveč le pribijamo, da je »Slovenec« prijel za ta paragraf, ker misli, da se bo z njim naju pešneje boril proti nameram gledé prememb v državljansem zakoniku.

Klerikalci napno brez dvoma vse sile, da bi stale tudi v novem zakoniku v drugi obliki vse take določbe, katere jim narekuje izkoriščanje cerkve in vere v politične namene, borili se bodo za to, da bi ostalo vse tako, da bi bil politikujoči duhovnik čist pred zakonom ter bi se igrali z zakoni še nadalje tako, kakor doslej.

Če obvelja njihova, potem pač dobimo državljanski zakonik nov le po imenu, drugače pa prevet istega duha, ki je sedaj dušil vsako svobodnejše in pravičnejše tolmačenje razpravnih slučajev.

»Slovenec« je ves iz sebe, shode hočejo prirejati, in katoliška politična društva naj protestirajo proti nameravanemu početju — gre mu namreč navidezno le za omenjeni § 111., v resnici pa se hočejo bojevati s ploh proti vsem svobodnejšim premembam; hočejo le take premembe, ki bi ugajale politikujoči cerkvi, ki želi imeti ravnomočno moč nad vsem, da more vselej nastopati sebi v priročje, nasprotnikom pa v škodo. »Slovenec« kriči in joče, kakor bi bil Körber Combes, ter govori o razkristjanjenju Avstrije, ali to dela le v gori označene namene. Hinc illae lacrimae!

Nimamo Combesa, da bi pomedel v Avstriji s črno politiko, ali upati menda vendar smemo, da se dobijo gledé na sestavo novega državlanskega zakonika možje, ki bodo znali zastaviti svojo moč proti klerikalnemu duhu, ki hoče obsesti tudi nov državljanski zakonik.

DOPISI.

Skrilje, 15. dec. 1904. — Hudo je zadelo po zadnjem shodu v Dobravljah svetokrižsko mestno starasinstvo poročilo v »Soči« in »Primorcu«. To dokazuje dopis v »Gorici« od 10. t. m. Dopisnik tega starasinstva se je spravil na krčmarčka »Tončka«, ker si je upal v Dobravljah siliti shod in še predsedovati istemu, kateri pa ni bil važen po mnenju dopisnikovem.

Najbrže so se spomnili na shod pri Rebku lansko leto, na katerem je zahteval »Tonček« račun od gosp. poslancev. Tako poniževalno govoriti in pisati znajo pa le svetokrižski mestni »izkušeni« očetje ali njih dopisnik.

Teško jim je bilo, da se je zahtevalo na shodu in tudi potem opravičeno postajo v Dobravljah.

Še bolj kakor zgoraj omenjeno zadelo jih je, ko je nastopil gosp. jurist. Rado Hrobat iz Dobrave ter govoril o živi potrebi postaje.

Tu moramo omeniti, da naj nas pustijo prav pri miru, da zahtevamo svojo postajo, saj križ jo že ima, in ako je prijemal železniško upravo, s tem ni križu nič v škodo. Železniška uprava naj da ljudstvu, kar mu priteče.

Ako je pa pri tem dregnil v županske in gospodarske zadeve, je imel kot občan tudi pravico, ter se pokazal kot moža ne otroka, kar mu dopisnik podtika.

Grešil je, ko je rekel, da ni županstvo in starasinstvo delavno. To ni res, saj je delalo za čakalnico na stebru razne ceste in vodovode.

Napravilo je tudi cesto okoli postaje Sv. Križ-Cesta tako, da je lahko ponosno na svoje delo, katero vsak človek, ki po oni cesti gre, preklinja, to je tudi sloveče delo.

Najhujše pa je bilo to, da je gospod. Rado Hrobat zadel, da skrbi starasinstvo za neki sport tam v Sv. Križu, kateri ima nemško komando.

Dopisnika je to zelo razkačilo tako, da najbrž bi dobil 25 z leskovo, ako bi bil blizu tam. Odločno ga pozivljajo, da naj

jasno pove, kateri davki so se naložili za meščansko stražo v Sv. Križu.

Potem pravi, da naj pustimo alà Hrobat jurist meščansko stražo pri miru, ter da ne bodemo nič zanjo plačali in doprinašali.

Temu zelo radi vstrežemo, zapomnimo si pa tudi, da ako boste držali svoje besede in svojo stražo na svojih hrbtih, Vam zagotovimo, da bodemo držali tudi jezik za zobmi!

Ako nas pa zadene radi tega kako breme na katerihkoli davkih, tedaj pa ne bomo držali jezika za zobmi, kakor želi dopisnik, ne pred Petrom ne pred Pavlom!

Dopisnik je svetoval jur. Rado Hrobatu, naj zaradi blamaže izročil Vrčonu onih 7 spomenic, da bože zavijal »arnike« vanje, da tem dosežejo svoj namen. Smešno!

Omenjene spomenice so podpisala in potrdila prizadeta županstva in sicer: Skrilje, Šmarje, Gospodarski svet v Velikih-Zabljah. Najprvo je pa podpisalo županstvo mestno Sv. Križ; po nasvetu gosp. dopisnika bi torej tudi županski podpis in pečat Sv. Križa ne bil za drugo kakor da bi Vrčon zavijal »arnike« v njega.

Kar se tiče druge samohvale, se ne jemlje v poštev, ako nas pa še kaj doleti, znali bodemo že o priliki povedati in poiskati, kje nas hočevelj žulil. V kratkem bodemo imeli se več predavanj, na katerih se bomo, ker smo še mladi, kaj naučili. Do tedaj na svidenje!

Iz Kanala. — Naš tamburški zbor je spal imenitno precej časa. Kar je pa nekaj časa, je pričel spet pridno delovati, in upati smemo, da nam nudi v prihodnje spet toliko lepih zabav, kakor je to storil pred leti.

Pred leti smo imeli Kanalci izvrsten pevski zbor, ki je slovel daleč okoli. Sad tega zbora je bil ta, da se je ustanovila takrat Čitalnica, da so se prirejale krasne veselice, ter da se je vzbudilo živahno družabno življenje, o katerem ve še marsikdo pripovedovati. Ščasom je pa ta zbor utihnil, in sad njegov je začel gnjiti, — začela je hirati Čitalnica, začelo je hirati ono živahno družabno življenje. In ako gremo tako naprej, pridemo kmalu do prepada. Izvzemši

— 32 —

Brez dogme.

Roman.

Spisal H. Sienkiewicz. Iz poljščine poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Pred seboj in za seboj sem videl celo reko solnčnikov, kar je bilo v resnici lepo; njih barve so se namreč močno lesketale na solncu, pred njimi pa so nastajale barvaste sence, izpod katerih so kukale ženske glave z nežnimi in dovršenimi črtami. Sorazmerno mnogo je bilo krasnih lic, toda nedostajalo jim je čuta; nisem ga zapazil niti pri teh gospeh iz finančnega sveta, katere v ostalem kakor dokaj drugih rečij, tako tudi čut, kažejo v večji meri nego ga imajo v resnici. Toda te odprte kočije, tupatam karakteristična uprega, prevažna svetla toaleta, ki je spreminjala svojo barvo v tem zelenju dreves — končno to nakopičenje odličnih ljudij in odličnih konj, je dajalo temu pohodu visoko civilizirano, a pri tem dokaj slikovito lice. Veselilo me je, da je Angelico to gibanje in ta gnječa očividno zabavala in ji delala prijetnost. Odgovarjaje na moje opazke, me je pogledovala z odkrito hvaležnostjo, kakor bi ji bil jaz pripravil to vedrilo. Sede njoj naproti, sem jo mogel svobodno ogledovati; pogosteje pa sem se obračal h gospodični Zavilovski, od katere je neprestano dihal hlad, kakor od steklenice »frapirane« vode in katera me je jela preprosto zabavati; zdelo se je namreč, da ako odgovarja na moja vprašanja ter se strinja z mojo družbo, da dela to zgolj

vsled svoje dobre vzgoje in vsled visoke društvene prijaznosti. Postal sem za njo dvorjan, toda z neko senco dobre a humorja, katera jo je naposled jela dražiti. Končno smo dospeli na Mokotovsko polje. Za tetino kočijo so prihranili prazen prostor pri odru — in takoj so razni moji znanci, s kartami na klobukih, prišli pozdravit jo ter občudovat brhko in dokaj obetajočo postavo »Naughty-boja«. Eden najznamenitejših konjerejcev je dejal teti, da je konj jako lep, toda morda ni zadostno izvežban; ker pa je po noči deževalo, zemlja pa je mehka ima tako možan konj, kakor je »Naughty-boj«, vse nadeje na zmago za seboj. Zdelo se mi je, da je to govoril z ironijo in nekoliko sem se vznemiril, ker poraz »Naughty-boja« bi bil pokvaril ves dan teti in neposredno tudi meni — kajti njena slaba volja bi nam spridila zabavo. Med tem sem šel naprej ob vozovih, ogleduje potoma polje in iskaje znancev. Povsod je bilo polno ljudij; oder se je videl kakor tesno skupaj zbita gruča, na kateri so ženska krila tvorila iskrece madeže. Vsa ograja je bila obdana z velikim krogom gledalcev. Pa tudi mestno obzidje je bilo polno radovednih gledalcev. Na obe straneh odra sta se razprostirali kakor dvoje kril dve neskončni vrsti kočij, od katerih je bila vsaka, posamezno vzeta, kot jerbas napolnen s cveticami.

Za kakih sto korakov od odra sem zagledal v kočiji svadljivi nasek in roznato lice gospe Sniatinske. Ko sem se ji približal, mi je povedala, da je njen mož šel iskat gospodično Hilstovo, na kar me je v eni sapi vprašala: Kako se počuti teti in gospa Celina? ali je Angelica navzoča na dirki? na kak način ti gospe odideta v Gastein, ko pa gospa Celina ne

more vstati? ali bo zmagal »Naughty-boj«? Kaj bo ako ne zmaga, in koliko oseb pride k meni na obed? Stojé med tem časom poleg kočije, sem zapazil, da ima izjemno milino v izrazu očij in kaj lepe noge, toda hote odgovoriti na vprašanja enako naglo, kakor so mi bila stavljena, bi moral imeti bržkone, kakor pravi Šekspirjeva Rozalina, usta Gargantne. Odgovorivši ji površno na vse in poprosivši jo, naj po dirki gresta oba z možem naravnost k meni, sem šel po sledu Sniatinskega iskat Klaro; mislil sem namreč, da je to prilično, če se približam njeni kočiji. Pokazalo se je, da stoji ne daleč od tetine. Klara je bila nalik griču, pokritemu s heliotropami. Našel sem jo obkoljeno od umetnikov in »melomanov«, razgovarjajočo se z njimi veselo. Pri pogledu na me se je nekoliko zamračila ter me sprejela z neko malomarnostjo, toda tako, katera čaka samo na nekako toplejšo, prijazno besedo, da se potem spremeni v veliko prisrčnost. Jaz sem ostal vendar hladan; po četrturnem takisto vljudnem, kakor ceremonijalnem razgovoru sem šel dalje in spregovorivši potoma par besed z drugimi znanci, sem se vrnil k naši kočiji, kajti med tem časom se je izvršilo dvoje prvih tekmovalj, in prišla je vrsta na »Naughty-boja«.

Pogledal sem teto: izraz njenega lica je bil svečan; bilo je videti, da si prizadeva ohraniti hladno kri. Za to pa se je na Angeličinem licu razločno odbijal nemir. Pričakovali smo dovolj dolgo, predno so se prikazali konji, ki so se pri tehtnici mudili nenavadno dolgo. Med tem je priteknel Sniatinski, mahaje že od daleč s svojimi dolgimi rokami in kazaje bitke, kupljene v »totalizatorju«.

35-letnice ne najdemo v kroniki Čitalnice zapisane leta in leta nobene veselice. Kaj nismo morda več sposobni za to? Nam-li primanjkuje pevskih moči. Teh imamo dovolj, samo uporabiti jih je treba. Pevovodjo imamo tudi izvrstnega, radi katerega nas lahko marsikdo zavida.

Do njega torej se obračamo ter ga prosimo, da nam priskrbi, česar sramoto pogrešamo že leta in leta, namreč slovensko pesnico iz domačih grl. Izreče naj le besedo in sledimo mu, in kdor je za to sposoben, mora to storiti. Vemo, da je sicer preobložen z delom, ali 4 urice na teden lahko žrtvuje sebi in nam v zabavo in narodu v korist. On edini je zmožen, da privabi in združi pevske moči v zbor, do njega se torej tudi obračamo.

Čitalnica skliče v kratkem občni zbor. Tudi tam se mora napraviti odločne korake ter skleniti v to potrebno. Energije in vstrajnosti je treba in vse pojde v redu in dobro. Naj bi tudi tujci, ki so sedaj v naših krajih, vedeli, da smo še vedno tu.

Ud Čitalnice.

Donate in razne novice.

Za pogorelec v Čepovaru na novo doslo občinskemu, oziroma župnijskemu uradu v Čepovaru: Županstvo v Cerknem 100 K, N. N. v Trstu 10 K, Duhovnja Drezenca 35 K, Župni urad v Mirnu 21.40 K, Gothard Pavletic, župnik v Mirnu 5 K, Franc Kodrič, kurat na Trnovem 10 K, Jakob Suligoj, urar v Gorici 6 K, Ivan Wester, kurat v Otalezu 30 K.

Peter Massari v Gorici v novič poslal 2 vreci turšne moke. Gospa Alojzija vdova Pich, klobučarica v Gorici, je poslala 25 klobukov, 14 zimskih kap, dve otroški obleki, eno posteljno odejo in več nogavic.

Vsem darovalcem kličemo: Bog povrni!
Andrej Podgornik, Jakob Rejec,
župan, župnik.

Imenovanje. — C. kr. trzaski namestnik je imenoval namestniškega koncipista dra. Alberta pl. Hirscha v Trstu okrajnim komisarjem.

Imenovanje v vojaški stroki. — Polkovnik Jurij Klikič, ki je dosedaj služil pri 23. brambovskem polku v Zadru, je imenovan za poveljnika brambovskega polka št. 5. v Trstu.

Za pevsko in glasbeno društvo je nabral 8 kron v veseli družbi gosp. Ladislav Likar v Ozeljenu. Hvala mu!

Nadežda Slavjanska v Gorici. — Danes soboto 17. in jutri nedeljo 18. decembra ob 8. uri zvečer bosta dve veliki izredni predstavi ruske narodne kapele Nadežde Slavjanske 45 oseb v staroruskih nošah 16. in 17. stoletja s sodelovanjem velikoruskega balalaika orkestra pod osebnim vodstvom

Nadežde Slavjanske, in sicer v hotelu „Central“.

Vspored prvega vetera: I. Izvaja vokalna kapela: 1. Na vshod, koračnica, Nad. Slavjanska. 2. Starodavna narodna pesem. 3. Črnooki mladenič, pesna pesem. 4. Legenda, Čajkovski. 5. Memet, Arhangelski. 6. Zbor iz opere „Demon“, Rubinstein. 7. Maloruska pesna pesem. 8. Ej tihnem, sloveča narodna pesem, ki se poje ob reki Volgi. II. Izvaja balalaika-orkester: 1. Koračnica Preobrazenskega gardnega polka. 2. Narodna pesem z varijacijami, N. Slavjanska. 3. Valček, Andrejev. 4. Pod jablano, narodna pesem, N. Slavjanska. 5. Kamarinskaja. III. Izvajanje igralnega osovja. Prizori iz maloruskega vaskega življenja s petjem in plesom, spisal Starodub. Osebe: Gubiha, vdova, Fr. Čajcina; Stefanida, njena hči, g. čna Olgina; Klina, kmetski mladenič, H. Mirski; Telepen, zganježgalec, H. Vurmiljev; Lub, krojač, H. Šatov; mladeniči in dekleta.

Druga poslovitvena predstava v nedeljo 18. decembra ob 8. uri zvečer: ruska bojarska ženitev s koncem 16. stoletja. Zgodovinski igrokaz v treh dejanjih (8 slik) od F. Suhonina. Vglasbil Dütsch, priredila in instrumentirala N. Slavjanska. 1. slika: Dedni sovražniki; 2. slika: Dekliške igre — snubitev; 3. slika: Ženitveni spreved; 4. slika: Slovo ženina; 5. slika: Slovo neveste; 6. slika: Ženitvena pojedina; 7. slika: V nevestni sobi; 8. slika: Karakteristični plesi. 26 samospjevov in drugih pevskih točk. Kostumi in oprava po zgodovinskih obrazcih iz prvega moskovskega atelirja. Orkester vodi Juri Kugel. Podrobneje v vsporedih.

Vstopnina za vsaki večer: Sedeži od I. do IV. vrste z vstopnino vred K 4; od V. do IX. vrste z vstopnino vred K 3; od X. do XIV. vrste z vstopnino vred K 2; stranski sedeži K 3; vstopnina za stojališče K 1.

Vstopnice se vdobivajo pri knjigotržcu W o k u l a t u v Raštelju št. 4 in pred predstavo zvečer ob 7. uri pri blagajni. — Preskrbljeno bode za kurjavo v dvorani.

Torej tudi slovenski lepaki! — Za koncert Nadežde Slavjanske so nabiti po mestu tudi — slovenski lepaki ter razdana slovenska vabila. Torej je doseženo, kar smo hoteli. Prav tako! Tako pa mora biti vedno odslej naprej!

Zato opozarjamo na krasno rusko petje. Nikdo naj ne zamudi prilike, iti poslušat divno rusko pesem!

Ricmanje. — V seji občinskega zastopa v Dolini pri Trstu dne 3. t. m. je stavil odbornik Luka Pangerc tak-le nujni predlog: Občinski zastop krajne občine Dolina kakor zakoniti zastopnik cerkvenih občin, spadajočih v njegovo področje, ki nimajo ustanovljenih posebnih odborov, zbran polnoštevilno v seji dne 3. decembra 1904.

1. potrjuje v polnem obsegu vse svoje sklepe od dne 19. julija 1900. in 12. januarja 1901. v stvari ustanovitve samostojne župnije v Ricmanjih, in sklepe od leta 1902.

ter 4. novembra 1903. glede uvedanja staroslovenskega bogoslužja v vseh cerkvah te občine, s posebnim ozirom na to, da se je v vsej župniji, oziroma dekaniji dolinski oči nekaj darovala glagolska sveta maša in so bile shranjene tudi matice s staroslovenskim pravopisom. Temu v dokaz so krstne, imrtvaške in druge knjige v dekanatskem arhivu v Dolini, in staroslovenski misal v Ricmanjih.

2. Ozirom na to, da se rešitev zgoraj omenjenega skrajno zavlačuje v kljub temu, da je od sklepov, gori omenjenih, minolo že dovolj časa; da se ni to vprašanje prav nič primaknilo svojemu koncu, dasi je ces. kr. vlada pripravljena privoliti v ustanovitev samostojne župnije v Ricmanjih, in dasi je ista z dopisom c. kr. namestništva od dne 30. junija 1902. št. 16.069 izjavila, da nima povoda utikati se v vprašanje slovenskega bogoslužja, ki je bilo — kakor navedeno poprej — v obsegu te občine od starih časov v porabi in se ga ni katoliško ljudstvo te občine nikdar odreklo

obsoja občinski zastop soglasno ono zatiranje ter

3. daja občinskemu glavarju najnujnejši nalogo:

a) da ozirom na gori v uvodu navedeno, po današnjem sklepu občinskega in po zakonu tudi cerkvenega zastopa, nemudoma naznani sv. Stolici v Rim in milost. skofu trzasko-koperskemu željo tukajšnjega prebivalstva, da se v vseh cerkvah v področju te občine uvede staroslovensko bogoslužje ter da se to vprašanje nemudoma reši od strani cerkvene oblasti, ki je v to edino pristojna;

b) da zaprosi na c. kr. vladi in na prečastitem skofijskem ordinarijatu za ustanovitev samostojne župnije v Ricmanjih s staroslovenskim bogoslužnim jezikom.

Ta predlog je vsprejel občinski zastop soglasno.

Slovenščina in Pajer. — V minolem zasedanju deželnega zbora se je pripetil prav znamenit slučaj. Dr. Tuma je na neki predlog Panigaja rekel, da slovenski poslanci ne razumejo vsi lasko, naj se torej pove po slovensko, kaj predlaga. Marani je stopil k deželnemu glavarju ter ga opozoril, da hočejo po slovensko čuti, kaj je predlagal Panigaj. Slutiti se je dalo, kakor da naj Pajer pove to v slovenskem jeziku. Nekam začudeno je pogledal stari „bog“ smehljajočega se Maranija ter vprašal pomembno s prstom kaže na prsi: „Mi? (Jaz?) — na kar je iz te zadrege pomagal deželni tajnik, ki je povedal po slovenski, kaj predlaga Panigaj. Potem pa je Pajer rekel tako nekako, da hočejo delati burke...

Naš slavni deželni glavar slovenščine ne spregovori niti besede ves čas razpravljanja v zbornici, dasi jo zna dobro. To se vidi zlasti takrat, kadar tolmači slovenske govore laškim poslancem. Interesantno pa ga je bilo gledati, ko je tolmačil vtasih v prejšnjih zasedanjih laške govore laških poslancev Slovincem po — lasko! Klasično!

Eukrat pa se mora slovenska deseterica vendar dokopati do tega, da bo energično zahtevala, da govori dež. glavar v zbornici tudi slovensko! Treba ga privaditi na take „burke“...

Novi kolodvor na Blanci. — Komisijoneli ogled glede stavbe novega kolodvorskega poslopja na Blanci se bo vršil dne 21. t. m. Komisija se zbere dopoldne ob 10.30 v pisarni železniškega vodstva v ulici Dreossi. Interesenti morejo priti h komisiji ter podati svoje event. ugovore proti stavbi.

Pogreb samomorilca Hendrycha. — V četrtek proti mraku so pokopali na tukajšnjem pokopališču nesrečnega visokošolca Hendrycha, ki si je končal svoje življenje v tukajšnjem kopalšču. Spreved je vodil duhovnik iz Stolne cerkve. Pogreba so se udeležili oče, mati in dve sestri pokojnega, ravnatelj gimnazija, ravnatelj realke, nekaj profesorjev, slov. visokošolci, malo drugih.

Nesrečni Hendrych je bil melanholičen, in melanholija ga je gnala v smrt.

Tudi „pozitivno“ delo? — Nekako pred dobrima dvema letoma se je urbi et orbi razbohnalo, da se je med dijastvom pojavila nova struja, ki je zavrgla stara načela ter se poprijela novih, zdravih (?). Odletela je, kakor se nam je reklo, ona „brezdelna muha“, ki je ovirala dijasko delovanje. Iz stare, strogo napredne „Slovenije“, se je razvila nova, takozvana radikalna, nadstrankarska, ki je poslala v slovensko domovino preroke, da prerokujejo novo dobo, dobo preporoda.

Od tedaj so v tej „preroreni Sloveniji“ in njeni podružnici dijaku, ki je komaj zapustil srednjo šolo, zabijuje, da je poklican v to, da izreče svoje ogorčenje nad obema slovenskima strankama, poklican, da skrha orožje, s katerim se bijeta stranki v „bratomornem“ boju. A ravnoisti dijak, ki ima tako važno nalogo, ne sme imeti proste volje, ampak se mora brezpogojno in slepo ukloniti diktatorstvu in terorizmu nekaternikov.

In da bi bili kos svoji nalogi, so si sestavili program, katerega glavni točki ste „pozitivno delo“ in „zdravi kriticism“.

V koliko vas resne smatra slovenska javnost, v koliko ste pomirjevalno delovali med obema strankama, in ali vaš umetni most med njima drži, to razmišljati ni naša stvar, to naj presojajo politiki v domovini, mi si ogledamo samo vaše „pozitivno delo“ med dijastvom.

Ali se strinja z akademično častjo, da vedoma širite neresnico o nas? (Pijani Savani v Žalcu, Savani združeni z Daničarji).

Ali se strinja z akademično častjo, da nas za hrbtno napadate? (Pismo glede Vegove slavnosti, ki ste ga pisali odboru Zvezde in v katerem „odstopate“ zastopništvo dunajskega dijastva „združenim“ Savanom in Daničarjem).

(Dalje v prilogi.)

»Stavil sem milijone za Naughty-boja,« je zaklical; »ako me izda, vknjižim se na zemljišče Ploševa.«

»Upam,« prične govoriti dostojanstveno teta, »da vi...«

Toda ni končala, ker v tem hipu so nad temno gručo ljudi, zbranih okrog odra, zacveteli raznobarni džokejski jopiči. Gnali so konje na tir. Nekaterih njih, dospelji na odprto plan, so se spustili takoj v dir proti onemu mestu, kjer bi imela dirka pričeti; drugi so šli s počasnimi mirnimi koraki. Po dovršenem trenju so jezdec predirjali mimo poleg nas nakopičene gruče in sicer neprehitro, ker dirjanje bi imelo biti dvojno, zato so merali štediti moči svojih konj. Toda že na drugem ovinku se je vrsta raztegnila v verigo. To je napravilo tak vtis, kakor bi veter razpihal kopicu cvetličjih peresec ob cesti. Spredaj je dirjal jezdec v beli opravi; za njim drugi v višnjevkasti opravi s kučmo in rdečimi rokavi; za njima dva ob enem, eden ves rdeč, drugi takisto, rdeč in žolt; — naš Kuba v obleki pomarančne barve, je zavzemal predzadnje mesto ter imel tesno za seboj jezdeca, oblečenega v belo-višnjevkasto opravo. Vendar ta red se ni vzdržal dolgo. Ko so dirjalci dospeli do nasproti ležečega roba kroga, je na vozovih nastalo gibanje; radovednejše gospe so se jele vpenjati na naslanjače kočij, da ne bi prezrele nobenega prizora dirke; njih vzgled je posnemala tudi teta, ki očitno ni mogla dalje mirno sedeti.

Angelica je odstopila svoj prostor gospodični Zamilovski, katera je po kratkih ceremonijah stala poleg tete, jaz pa sem postavil Angelico na prednji sedež; ker pa pred seboj ni imela opore, sem jo, stojčec poleg nje, držal za roko. Priznavam, da sem v tem hipu mislil manj na dirko, nego na to, da ta nežna ljubljena roka počiva v moji roki in se ne umekne. Tetin

hrbet mi je nekoliko zakrival razgled — toda povspevši se na prste, sem premeril s pogledom ves prostor in jezdece, bližajoče se k obratu na drugi strani ravni. Ker so bili že daleč, so bili podobni nekakim svetlobarvastim govornarjem, ki leté po ozračju. Dirjanje v tej daljavi se je kazalo počasno, a gibanje prednjih in zadnjih konjskih nog je imelo v sebi nekaj mehničnega. Vsa ta barvo spreminjajoča kača pa je navzlic navidezni počasnosti, puščala širok prostor za seboj. Red jezdecov se je bil že znovič spremenil. Spredaj je dirjal še zmerom beli jezdec, za njim rdeč, naš Kuba je zavzemal že tretji prostor. Drugi so ostali daleč zadej in prostor, ki jih je ločil od prednjih, je naraščal vsaki hip. Bilo je očitno, da Naughty-boj ni bil najslabši konj. Za trenutek so mi izginili izpred oči, toda zagledal sem jih znovič, ko so dospeli blizu nas. Rdeči jezdec je že dohiteval belega — toda naš Kuba je bil še bliže od obeh. Sedaj sem videl, da beli konj mra omagati, ker je imel boka že tako mokra in leskeča se, kakor bi ga polil z vodo. Rdeč jezdec je bil zelo grozen, vsekakor pa sem si domislil, da v najslabšem slučaju dobi »Naughty-boj« drugo nagrado in da poraz ne bo popoln. Obodril me je pa tudi to, da je šel tako hladnokrvno, predstavljal noge tako mirno in umerjeno, kakor bi opravljal kako vsakdanje delo. Zanimanje gledalcev je naraščalo vsak trenutek.

»Ali je »Naughty-boj« izgubil?« me je vprašala potihoma Angelica, vidé, v kakem redu so konji dirjali mimo odra.

»Ne, predraga! Morajo napraviti še eden kolo-bar,« ji odvrnem, stiskaje lahko njeno roko.

Ali ona mi je znovič ni odtegnila. Res, da je vso njeno pozornost obrnila nase dirka. V trenutku, ko so se konji prikazali izza boka ceste, ki nam jo je

zakrival oder, je bil Kuba že drugi v vrsti, konj bellega jezdeca je omagal tako, da so celo oni trije ostali jezdeci jeli ga dohajati. Bilo je že očitno, da se bo tekmovanje vršilo le med rdečim in pomarančevim jezdecem. Kuba se je še bolj približal rdečemu in tako ločena za kakih pet ali šest konj daljave sta pridirjala znaten kos polja. Nakrat pa je šepet na odru naznanil, da se godi nekaj nenavadnega. Pogledam: Kuba je odločno dohajal svojega nasprotnika. Šun na odru se je spremenil v trušč. Angelico je prevzela zabava tako močno, da je jela sedaj sama nervozno stiskati mojo roko, vprašaje me vsaki hip: »Kaj je tam? Kaj je tam?« Jezdeca sta bila na levi strani polja. Rdeči jezdec je s pomočjo nekoliko vdarcev z bičem šinil zopet naprej, toda »Naughty-boj« ga je skoro dosegal z nosnicami. V divjem begu sta pridirjala oba vstric odra, kjer smo ju s početka zgubili izpred oči. Borba bi imela biti v nekoliko trenutkih odločena. Na odru je nastala za trenutek tišina, ki pa se je hitro, kakor bi trenil spremenila v krič. Več oseb je steklo peš k motvozom, zapirajočim pot, in v tem hipu smo zagledali rdečo nozdrvi, konjsko glavo, nalik struni napet vrat, nad njimi pa pomarančevno črno barvo, nešeno po zraku kakor vihar. Na odru se je oglašil zvonček — zmaga je bila na naši strani.

Rdeči jezdec je zaostal za nekoliko konj daljave za njim.

(Dalje pride.)

Ali se strinja z akademično častjo, da ste besedo, ki ste nam jo dali glede skupnega nastopa pri Videnskem Sokolu, zadnji trenutek snedli? (Zato ste vtaknili blamažo, ki ste jo pri tej priliki dozvelili).

Ako so vaša načela taka, ako si tako tolmačite svoje „pozitivno“ delo, vas mora vsak značajnik akademik pomilovati. In kako naj pozneje v javnosti odkrito nastopajo, možje, ki se za časa svoji studij vspricho svoje nadutosti in megalomanije ne zavedajo akademične časti in se ne sramujejo zahrbtnih politike.

Hic Rhodus, tu se poslužite svojega zdravega kritizma ali pa z navadnim razumom premisljajte, so li to dejanja, vredna akademika, vredna akademične korporacije. Savani.

Več imenovanj pri deželni odboru se izvrši v kratkem, tako imenovanja opravnikov za užitaino, nekaj dnevninarjev sprejmejo, in sprejme se konceptnega praktikanta. Tu je nekaj dela za oba slovenska deželna odbornika, da se potegneta, da se izvrše imenovanja tako, da se ne sprejmejo zopet sami Lahi. G. prof. Berbuč nastopi lahko prav energično; saj sedaj vendar, če le noče, nima nobenih obzirov več, ker je v penziji, torej lahko svoboden, če le hoče biti. Prav bi bilo, da krene na drugo pot! V dež. odboru je dosti prilike za dobro delovanje in prid Slovincem! Ali tu treba enerzije in nastopa, hati pa se je Gregorčičevih vzgledov! Torej?

C. kr. finančnemu nadzorništvu v pomislek! — Pišejo nam: V Mirnu je bil že nad 30 let c. kr. užitinski urad, a z novim letom ga namerava opustiti c. kr. finančno nadzorništvu. Res ne moremo razumeti tega sklepa, ker neumljivo nam je, kako se more zahtevati od obrtnikov v dotičnem užitinskem okrožju (Miren, Bilje, Sovodnje, Vrtojba in Opatjeselo), da bodo vsako na novo nastavljeno posodo vina, ali pa vsako zaklano žival javljali c. kr. finančnim organom v Gorico. Saj je to nemogoče obrtnikom, ki so po 1½ do 3 ure oddaljeni od Gorice. To vendar ni pravično in tudi zakonito ne, da se davkoplačevalcem napravi poleg plačevanja še toliko drugih sitnosti. Vsekako bi bilo bolje, da se pusti tudi v bodočnosti c. kr. užitinski urad za to okrožje v Mirnu, kjer sta vedno poslovala po dva užitinska uradnika ali dacarja. Kar je bilo toliko let na korist privatnim spekulativnim podjetnikom užitinskim pobiralcem, boče gotovo tudi c. kr. finančnemu nadzorništvu in njegovim organom. Saj izgubijo c. kr. finančni stražniki več zlatega časa s hojo iz Gorice v Miren, Bilje, Sovodnje, Vrtojbo ali Opatjeselo, nego z uradnim poslovanjem! Koliko bodo morali ti po nepotrebnem trpeti ob raznih vremenskih nezgodah?

Prizadeta županstva in obrtniki so skupno vložili utemeljeno prošnjo na c. kr. finančno ravnanje, naj ostane užitinski urad v Mirnu tudi v prihodnosti. Vsekako je želeli, da bi se ugodilo tej opravičeni prošnji.

Učiteljsko mesto v Šostanju. — V prijaznem trgu Šostanj na Štajerskem je razpisano definitivno učiteljsko mesto na tamošnji šestrazrednici do 28. decembra 1904. Šola je v II. plačilnem redu.

Konfekcijska trgovina I. Medved v Gorici napravi v svoji izložbi kopijo „Orjaškega kolesa“, kakoršnega je videti v Benetkah na Dunaju. Napravljeno bode skoz in skoz umetno ter se priporoča vsakomur, naj ne zamudi prilike, da si to izložbo ogleda, katera bo trajala cel božičen teden.

Polletji se je nasnanil neki 33 letni Jos. Eleršič iz Židovske ulice, rekoč, da je našel pred dvema letoma na dvorišču pekarne Vittorijeve v Rabatišču 3 bankovce po 100 goldinarjev. Vložil jih je v zep. Popoludne se je šel kopat s svojim prijateljem Iv. Sinigojem v Sočo. Po poti mu le povedal, da je našel 300 goldinarjev. Sinigoj je rekel baje, da jih ni treba vrniti, kakor je to hotel storiti; tako namreč je sedaj izpovedal. Prijeli so tudi Sinigoja, ki pa pravi, da ni nič svetoval Eleršiču, naj ne da denarja nazaj. Imel pa je od njega nalogo, zmenjati denar. En bankovec je menjal v Krmínu, drugi v Italiji. Eleršič je izpovedal se, da je denar kmalu zapravil. Ker ga je pa vedno vest pekla, je naznanil to sedaj policiji. Oba so zaprla.

Ušel je iz občinskih zaporov v Gradšču ob Soči neki Aleksander Eris iz Carigrada, ogrski podanik. Pravijo, da je močan ter je z lahkoto udril skozi okno in zbežal.

Č. g. kurat Kumar iz Pevme se je oglašil pri nas radi notice „Farska duša“, v kateri je bilo povedano, da hoče... „laputniti dopisnika po nesramnem gobcu“. Glede to pravi g. Kumar, da ni mislil živalskega gobca, marveč da je rabil ta izraz, kakor ga rabi ljudstvo, namreč za grda usta, in kakor ga razlaga tudi Wolf v svojem slovarju. Priznava pa, da to ni lepo.

Leta 1899. in leta 1904. — Skandalozen nastop dr. Gregorčiča v zaključni seji deželnozbornskega zasedanja ostane zapisan s temnimi črkami v naši politični zgodovini. Gregorčič je zlezal Pajerju pod noge, da stori z njim, kar hoče. Leta 1899. je bil stavil dr. Gregorčič kot načelnik kluba slovenskih poslancev znane zahteve na Pajerja, pod katerimi se vrnejo slovenski poslanci v zbornico. Pajer je odklonil takrat prezirljivo vse zahteve, v odgovoru pa rekel na naslov Gregorčiča, ker mu je ta omenjal modrost in veljavnost, da „dobrikanje, s katerim se povzdiguje na meni modrost, mogočnost, veljavnost (v eni sapi z glavnim glasilom Slovencev, „Sočo“, katera me zaznamlja njihovevemu sovraštvu kakor „najslabšega med najslabšimi“) dobiva to dobrikanje, v primeri s terjatvami, obrise umetne krparije podobne parodiji ter meče senco sovražne pošasti, vzbujaje v meni vse drugačne čute nego one hvaležnosti“... Pošasti so plesale Pajerju pred oči — tako mu je pisal dr. Gregorčič, in pismo je vzbujalo v njem vse drugačne čute nego one hvaležnosti. — Pa sedaj! Sedaj se zahvaljuje dr. Gregorčič Pajerju, ker Slovincem ne da nič. Tu se vidi jasno, kako se je spremenil dr. Gregorčič, ki je sedaj hvaležen dr. Pajerju, dasi je ostal ta tak neizprosni sovražnik našega ljudstva, kakor je bil leta 1899. — Gregorčič vidi le sebe samega. Njemu pomaga Pajer, zato mu mora biti hvaležen. — Netuven skandal pa ostane to, da se je hotelo od klerikalne strani tolmačiti Gregorčičevo hvaležnost za hvaležnost goriskih Slovencev do Pajerja... za to, ker jih tepe in ponižuje! — Potem pa se že zgražajo tam pri „Gorici“, če povemo takim ljudem, da so prodanci, izdajalci goriskih Slovencev in Pajerjevi hlapeci!

Truplo potegnili iz Soče. — Ob Majnici pri Gradšču so potegnili na suho truplo Lucije Pintarjeve iz Podgore, ki je bila izginila dne 27. novembra t. l. od doma ter so jo od takrat dalje zamažali. Pravijo da je bila večkrat zmešana, in v takem stanju je tudi skočila v vodo.

Štrajk klesarjev v Nabrežini traje dalje, ker delavci in gospodarji ne morejo priti do sporazumljenja, da bi se potem moglo zopet začeti z delom.

Sitnosti pri krstu. — Pišejo nam: „To je že od sile, kakšne sitnosti delajo sedaj nekateri duhovniki pri krstu z botri, ker jih odklanjajo, ako se ne morejo izkazati, da so bili pri spovedi o Velikonoci. Pa tega ne delajo povsodi, le nekateri so tako go-reči. V mestih gospoda botra ne praša duhovnik, če je bil pri spovedi o Velikonoci ter ga ne odkloni, magari če ni bil že 30 let prvi spovedi ter sploh nikdar ne gre v cerkev — le za kmeta je druga postava v cerkvi. Če bodo delali se take sitnosti, pa začnemo nositi otroke krstit k protestantom. Če ga krsti pastor, je krst veljaven, in otrok ostane katoličan vseeno. — To bi bila dobra lekcija takim „gorečim“ duhovnim pastirjem, ki odklanjajo botre na deželi ter jih razpostavljajo javnemu zasmehu.“

Brebrižnost „Gorice“ za veljavo slovenskega jezika. — Klerikalnim matorjem, zbranim okoli zloglasne Gregorčičeve „Gorice“, je boj za veljavo našega jezika deveta briga. „Gorica“ je to že večkrat pokazala. Sicer je res tupatarz vrgla na papir za pesek v oči par besed, ki bi bile merile na boj za veljavo našega jezika, ali to je bilo vselej tako malenkostno, da se je videlo, da je diktirala prazne besede le sila. Drugače pa se za take reči ne menijo, marveč so zadovoljni, da ostane vse lepo pri starem. Sedaj smo bili boj za slovenske lepake h koncertom umetnikov, ki prihajajo na svojih potovanjih tudi v Gorico. Doslej so bili taki lepaki le nemški in laški. — Ko smo se oglašili, so se napravili tudi vabila slovenska. To je bilo za Ondričkov koncert. „Gorica“ je takrat povedala, da so se razdala za ta koncert tudi slovenska vabila — ni se pa hotela pridružiti zahtevi po slovenskih lepakih! — Kaj vabila, lepaki so važni! Za take reči pa gospoda pri „Gorici“ nima smisla. To ji je vse eno, da se opravičeno se sme soditi, da stojijo klerikalci v ulici Vetržini na onem

stališču kakor Lahi, da smejo biti pri takih rečeh po mestu nabiti le laški in nemški lepaki. — Boj za slovenske lepake je bil soglasno odobran od vseh razsodnih slovenskih mož, samo pri „Gorici“ ni dobil milosti. Če bi slo po njeni volji, bi zadoščala nedolžna skrta vabica! Ali na vsodbujo v „Soči“ so povedali razumni Slovinci tistemu, ki mu tiče, da ne bodo obiskovali koncertov, ako ne bo tudi slov. lepakov. In sedaj so tu in morajo biti odslej vedno — čeprav morda „Gorici“ niso popolnoma všeč.

Odpri leknari. — Jutri popoludne bosta odpri v Gorici leknari Gironcolli-Gliubich.

Listnica. — „Glas občinstva“: Prihodnjic. — G. dop. v K. — Prihodnjic.

Vojna med Rusi in Japonci.

Zopet se potopila japonska bojna ladja.

Vojni dopisnik „Daily Telegrapha“ poroča iz Čifua 14. t. m.: Sel, ki je došel sem iz Daljnega, poroča, da se je ena izmed treh japonskih bojnih ladij, ki so došle od Vladivostoka, dne 30. novembra pred Port Arturjem potopila vsled ruskega torpednega napada. 300 mož posadke je utonilo. Ladja je baje imela tri dimnike. Prebivalstvo to vest potrjuje. Zatrjuje pa, da je bila ta ladja večja ko „Saijen“ ter menijo, da je bila oklopnica „Sikisima“, ali pa kaka oklopnica krizarica.

Smrt francoskega in nemškega vojaškega atašeja.

„Echo de Paris“ priobčuje pismo ruskega tajnega agenta, ki piše, da se mu je posrečilo izvedeti, da so džunko, na kateri sta se nahajala francoski in nemški ataše v Port Arturju, ki sta hotela ubežati iz trdnjave, potopili Japonci. Neka japonska torpedovka je streljala na džunko, ki je obstala. Na krov je prišel japonski častnik, ki je videl, da so japonske kroglice ubile 2 Kitajca ter nemškega atašeja. Nato je dal poveljnik navzoče japonske krizarke potopiti džunko s francoskim atašejem vred. Japonski poslanik v Londonu to taji. Stvar utegne imeti resne posledice.

Japonska poročila o Port Arturju.

Poveljnik zboru pomorskega topništva pred Port Arturjem poroča, da se je dne 13. t. m. vršilo obstreljevanje izlasti proti arzenalu in proti mestu, kjer so ob Tiger-skem poluotoku zaloge torpedovk. Zaloga je gorela eno uro. Ladije in čolni so razdejani. Eden od teh se je pogreznil. Tudi poslopje je močno poškodovano. Indirektno obstreljevanje oklopnjače „Sebastopol“, ki je usidrana izven pristanišča, je ponehalo, ker ni radi slabega vremena možno opazovati strelav.

Admiral Togo poroča, da je japonska flotila torpedovk v noči od 12. t. m. izvršila dva in v noči od 13. t. m. tri napade. Torpedovke so bile vsakokrat s silnim ognjem Rusov odbite. Ena torpedovka je postala nesposobna za boj, dotim so tri druge bile zadete, vsaka od enega strela. — Japonci so imeli tri ranjence.

Japonski proračun.

Pred vojno je iznašal proračun Japonske 250 milijonov jenov (jen = 2 K 80 stot.) Prvo leto vojne se je proračun povisal na 576 milijonov. Ministerstvo je pokazalo parlamentu potrebo 776 milijonov. Tega leta je japonska najela posojilo doma, kako bo v bodoče, se ne zna. Najbrže utegne sedanja vojna prinesiti Japonski — bonkerot.

Kapitan Klado.

Kapitan Klado je mahoma postal junak dneva. Vsi listi ga slave v posebnih člankih kot neustrašnega rodoljuba, ki se ni bal izpregovoriti resnične besede o razmerah v vojni mornarici. Klado priobčuje v „Rusi“ vnovič pismo, v katerem zahteva, da se naj nemudoma odposljejo vse za boj sposobne ladje admiralu Roždestvenskemu na pomoč. Kladovi čestilci so osnovali „ustanovo kapitana Klada“ na pomorski kadetni akademiji. Žena admirala Roždestvenskega je bila prva, ki je prispevala v to svrhu. V „Novem Vremenu“ pa je priobčila pismo, v katerem se Klado iskreno zahvaljuje za njegov neustrašen nastop. Kapitanu se izroči dragocena častna sablja.

Splošen naskok na Port Artur.

„Daily Telegraph“ v Londonu poroča, da so Japonci dne 13. t. m. zopet začeli splošen naskok na Port Artur.

Tigrov rep.

Zapovednik japonske artiljerije pred Port Arturjem javlja, da je 13. t. m. bombardiral na polotoku Tigrov rep ležeče skladišče torpedov in tam stoječe ruske ladje. Skladišče je zgorelo, več ladij se je potopilo.

Bolni in ranjeni ruski vojaki.

Iz Petrograda poročajo 13. t. m.: Iz zanesljivega vira se poroča, da je doslej došlo z bojišča v evropsko Rusijo 110.000 mož, med temi 54.000 ranjencev in 56.000 bolnikov. Poleg tega leže ranjeni in bolni tudi še v Sibiriji; tako je v Irkutsku 3000 mož; mnogo jih je pa tudi v bolnišnicah na bojišču.

Na bajkalski železnici.

„Agence Havas“ poroča iz Irkutka dne 14. t. m.: Bajkalsko jezero je popolnoma prosto ledu. Na obajkalski železnici vozijo le tovorni vlaki. Mraz je hud. Mnogo novih čet odhaja proti jugu. Iz Irkutka je odšla po vlaku v Vladivostok razstavljena torpedovka.

Zadnje vesti.

Z bojišča ni danes posebnih poročil. — Sin Tolstoja, Andrej, ki služi v Mandžuriji kot prostovoljec, je bil odlikovan s križem sv. Jurija za hrabrost, izkazano kot adjutant poveljnika 6. voja. — Japonci imajo v posesti kitajsko železnico Siniutiu-Sanghajkvan.

Odprto pismo.

Iz mojih razkritij v zadnji „Soči“ je dokazana brezmejnja predrznost odslovljenega uslužbenca J. Kerševanija. Kdor je to potrpežljivo prečital, se je brezdvomno uveril, da tako brezvestno početje je zaslužilo še vse drugačen odgovor. Toda Kerševani ni bil zadovoljen z velikansko prizanesljivostjo, kakoršna mu je izkazal prizadeti g. Konjedic, zato izziva odgovor, kakoršen zasluži. Utegne ga dobiti!

V svojem odprtem pismu, ker v bitstvenem sporu nisem jaz prizadet, je poslal na moj naslov nekaj udriharij po pristno klerikalnem receptu. Take in enake prismo-darije smo čitali tekom petih let v „Gorici“ že v vseh možnih variantah, zadnje leto v dolgovernih kolobocijah Antonia Klobase. Ako se mi ni zdelo vredno, odgovarjati priznana klerikalnim poštenjakovičem, toliko manj zdaj, ko me tako obskurna oseba odpustenega uslužbenca javno poprasuje...: „kdo je mōra goriskih Slovencev, kdo je z anetilogenj razpora med goriske Slovence in po celi deželi in ga se naprej neti!“ itd. Klerikalni krpači Kerševanijevih odprtih pisem so otročji dovolj, da kažejo celo ob taki priliki, kje jih čevelj taji. Da sem vsem vkup v zelodecu, to je umevno, ali da sem jim zlezal tudi v zolč, da ta prekipeva že ob najbolj neprilicnih trenutjih ter jim taji poslednjo troho zdrave razsodnosti, to me le zabava. Naj bodo vsi vkup uverjeni, da ne odstopim od svojega sistematičnega dela niti za las, marveč pojdem z železno doslednostjo naprej brez ozira na to, komu vse se še utegnem zameriti.

Kerševani se je začel, ker ga doslej nikdo drugi ni, sam hvaliti, kako vestno in spretno je opravljal svojo službo, kako da ni mogel gledati in trpeti neredov in svojeglavnih ukrepov (— čegavih? —), kako da je on zapazil, da se gostje pravilno ne naznanjajo, ter potem potrebno ukrenil, — in vsled take pridnosti in vestnosti je prišel pri meni (!) v nemilost.

Resnica pa je taka, da vsi konsortisti brez izjeme so le prekmalu prišli do prepričanja, da naša najslabša pridobitev je bila — „direktor“ Kerševani. Čulo se je soglasno zabavljaje, da se mož razume v sprejete posle kakor zajec na boben, pa je vrhu vsega še skrajno komoden gospod, katerega prva skrb je, da na naše troske dobro je in pije in si daje streči kakor kak prof. Vrhu vsega pa je došlo ustnih in pisanih pritožb od sirani gostov, da dokler bo tak (sledili so neprelaskavi epiteti)... v hotelu, ne pridejo več. Neka odlična dama nas je opozorila po znanem rodoljubu (— imeni na razplogo —), da je Kerševani neznošen, oduren človek, ki hotelu ne dela dobička. — Taki in enaki so bili vzroki, da smo mu jako omejili poslovanje iz — usmiljenja, kerga nismo hoteli kar odsloviti, v nadi, da se polagoma uglati in usposobi za naše potrebe. — Kakor se vidi, je mož v zahvalo kahal v svojem srcu jezo proti tistim, katere je smatral za svoje „tlatitelje“.

Da je on zapazil, kako se gostje pravilno ne naznanjajo itd. — je Kerševanijeva bajka. Na to je prišla policija, sama, na kar sem bil jaz tam kaj ter sporazumno z njo odredil, da se od vsake zglasilnice napravi kopija, katero policija potrudi v dokaz zglasitve. V hotelu sem potem odredil, kako se morajo zglasilnice vpisovati v knjigo tujcev ter hraniti po zaporednih številkah v posebni zbirki.

Najpodlejša laž pa je, da je K — ni prišel pri meni v nemilost radi dvakrat odslovljene in zopet v službo sprejete sorodnice M. W., ki je tam uživala „sinekuro“, — in da sem jaz vplival na K-ja, da bi bila zopet sprejeta.

Tu se je pokazala vsa nagota njegove duše. — G.čna M. W. ni moja sorodnica. Sprejeta je bila za nekako gospodinjvo v hotelu, ker je taka oseba ondi neobhodno potrebna, ako hotel sploh kaj deluje. Kakor hitro tako slabo deluje, da je taka oseba ondi nepotrebna ali da se hoče na ta način „varčiti“, je prišel čas, da se hotel zapre. — Toda ista g.čna je bila v hotelu dolgo časa neobhodno potrebna — Kerševaniju samemu: obsopal jo je s svojo prijaznostjo, naklonjenostjo, oboževanjem, norel je za njo kakor bi mu bilo začarano, ali ker ga ni uslišala, je begal po hotelu kakor bi znorel, „boln“ je bil, glava mu je hotela „razpociti“, sploh je norel tako, da je postal služabništvu in gostom v zasmeh. — Da, mož je dekle zasledoval po vseh korakih, vedel za vsako pismo in jo mučil, končno je prislo tako daleč, da je grozil, da... **Jo ubije**, kajti ako je on ne more imeti, je tudi drugi ne bo imel. Vse prestrašeno je dekle zbežalo iz hotela ter se ni hotelo vrniti. — Jaz sem jo pregovoril in jo podučil, kako naj se obnaša, dokler se staremu... ne pohladi kri, kajti vendarle je škoda opustiti njej tako primerno službo. Po preteku daljših maltracij se je Kerševani povzpelo do zaprisege „**ewige Rache**“, (večno maščevanje), ki je delovala, da so gospodično odslovili iz službe. Ubogo dekle, ki nima ne staršev ne nikogar na svetu, je bilo tako vrženo na cesto po zaslugi moža, ki jo je hotel celo ubiti iz besne ljubezni. In tista „ewige Rache“ je na delu celo zdaj, da ubogo svojo žrtev vlačijo na lažnjive načine pa časopisju. — Laž je, da sem jaz hotel kaj vplivati na K-ja, marveč jaz sem pred sejo, v kateri se jo je imelo odpustiti, zahteval od K-ja odgovor: ali je g.čna M. W. v hotelu potrebna. Meni je rekel, da je potrebna, in ako je ni, bo treba poiskati katero drugo, pozneje pa je dejal, v sejo pozvan, da ni potrebna. In čujte dalje! V sodni dvorani je Kerševani meni nasprotni dolžil člane konsorcija, kako so vplivali nanj, naj se izreče proti g.čni M. W., kar da je storil le prisiljen, češ: „vidite, tako so pritiskali na me, vam pa so govorili drugače, taki so ti... in ti gospodje... pa saj jih sam dobro poznate“. — Naj mož danes taji to! Pa je nevarno, ker tam je bilo več ušes...!

In ako bi se bil jaz še bolj potegnil za ubogo dekle, vprašam: Ali ni le plemeniti čin vsaka dobra beseda za ubogo siroto, od vsega sveta zapuščeno, ki ima edino zdrave roke in svoje — poštenje? Da, plemenito je, kakor je podlo obnašanje starega zaljubljenca Kerševanija, kateremu „ewige Rache“ se zdaj ne dá mirovati. In vsak moč se mora s studom obrniti od takega človeka ter mu zaklicati: Fej te bodi! Kdor tako kakor ti celo javno ravna z dekletom edino zato, ker te ni hotela, ne zasluži drugega nego preziranje vsakega dočimnjega človeka! Poberi se!

In s tem kontam. Čitatelji imajo gotovo zadosti. Kerševani pa je z dejstvi proti g. Konjedicu, nastetimi zadnjic, in z danes razkriti „ewige Rache“ proti nedolžnemu, breccrožnemu, zapuščenemu dekletu tako jasno označen, da me č. čitatelji gotovo oprosté vsakega daljšega odgovarjanja takemu pošteniaku. — Kdo ve, kaj vse se utegne nagromaditi na ta ali oni naslov, toda gotovo je, da bo vse enako prdržno in podlo, kakor je bilo dosedanje. — In ako dr. Pavtetič, pri katerem je pošteniak Kerševani našel tako vneto zavetje, po nastetih dejstvih pogleda v dušo svojega klijenta, se bo moral malce ohladiti, kar utegne imeti to posledico, da poslanice v „Gorici“, ako jih bo še kaj, ne bodo več tako advokatski zavozlane.

Izjavljam končno, da v „Soči“ ne bodo dalje odgovarjali ni jaz ni kdo drugi,

ker tako nezatna oseba, kakor je odslovljeni naš uslužbenec, sploh ni zaslužil niti doslej te časti. Odgovorili smo zategadel, ker je nekaj ljudij, ki so podpihovali K-ja in ker so klerikalci menili, da bodo iz vsega tega kovali politični kapital. Zdaj pa bodi vse skup prav zaslužno sram! In s tem basta! A. G.-k.

Plesne svile od 60 kr. meter in vsje, zadnje novosti, franko in colnine prosto doposlane v hišo. Bogata izbirtka uzorcev na zahtevo. **Tovarna svile Henneberg v Carluhu.** 4

Razgled po svetu.

Državni zbor bo sklican baje, kakor se govori v dunajskih ofcijoznih krogih, na dan 2. januarija 1905.

Vihar v ogrski zbornici. — Dne 13. t. m. se je zgodilo v ogrski zbornici nekaj, česar menda ne pozna zgodovina parlamentarizma. Členi združene opozicije so se zbrali v klubovih prostorih, da odidejo v zbornico. Vseh poslancev je bilo 90, ki so peš odšli v zbornično palačo. Ko so prišli pred vhod zbornične palače, je prišlo do burnih prizorov, ker je policijski nadzornik baje zahteval, da gredo poslanci eden po eden v zbornico. Poslanci so burno proti temu protestovali. Več poslancev je policijskega nadzornika baje dejansko insultiralo ter ga potisnilo na stran. Pred pričetkom seje, ki je bila napovedana za 10. uro, so došli opozicijski poslanci v dvorano, so potisnili novo zbornično stražo iz dvorane ter so razbili predsedniško tribuno in ministerske stole. Posl. Rakosi se je hotel podati na predsedniško estrado, a stražarji so mu to zabranili. Nekoliko poslancev je hitelo na pomoč ter so se vrgli na stražo. Obstranski parapet predsedniške estrade je bil odtrgan. Miza predsednikova je bila prevržena ter so ji bile izdrte noge. Poslanci so se oborožili s kosi parapeta, foliante, spise itd. so poslanci pometali na stražarje, ki se niso branili. Konečno so poslanci spodili stražarje iz dvorane ter so zasedli predsedniško tribuno. Nato so vrgli ministerske stole v dvorano na vrsto stolov liberalne stranke. Ko je grof Julij Andrássy vstopil v zbornico, je bil vsprejet z viharnimi „Eljen“ klici. Kmalu nato so na desni strani dvorane vstopili člani liberalne stranke. Prišel je tudi ministerski predsednik grof Tisza z več člani kabineta, nakar je nastal velik vrišč. Slišalo se je žvižganje. Ministerski predsednik je s prekrižanimi rokami gledal po zbornici ter je po petih minutah zapustil dvorano, dočim so poslanci ostali. Opozicija je še vedno držala zaseedno predsedniško tribuno ter je od časa do časa ponavljala zaniljive vzklike nasproti vladi. Vrhni komisar dvorane Farkas se je onesvestil vsled razburjenosti v trenutku, ko je ministerskemu predsedniku poročal ter ga baje prosil za dovoljenje, da sme zopet poslati v dvorano zbornično stražo. Med hrupom so bili nekateri opozicijski poslanci, deloma povodom demolanja raznih mebljev, deloma ker so bili od raznih predmetov zadeti, lahko poškodovani. V zbornični dvorani je opozicija nadaljevala demolanje. V sredi dvorane so napravili iz miz in stolov barikado, na vrh so postavili neki okrask, podoben vislicam, na katerega so obesili košček papirja z napisom: Tisza in Perczel. Na predsedniško mizo so namesto zvonca postavili čevlji, ki so ga sezuli nekemu zborničnemu stražarju. Posl. Rakovszky je nesel en ministerski stol k tribuni novinarjev na desni strani dvorane, kar je provročilo veliko veselost. Neki fotograf je v tem času fotografiral razne prizore. Posl. baron Kaas je z žepnim nožem razrezal usnje na stolu zborničnega predsednika. Njega so posnemali posl. Barabas, Nessi in drugi, ki so spravili kosteke usnja za spomin. Po 12. uri je tudi večina opozicijskih poslancev zapustila dvorano ter se podala na hodnike. Ko je prišel tja grof Zichy, je bil vsprejet z viharnimi „Eljen“-klici.

Ob 2. uri popoldne je opozicijska stranka pod vodstvom posl. Ápponya in Frana Kossutha zapustila zbornično dvorano. V dvorani je vse razdejano in razbito. Zlasti je znatjino, da je mramorni kip na desno od predsedniške tribune omadeževan s krvjo.

Dne 15. t. m. so bili zopet ljuti viharji v zbornici. Predsedstvo se je hotelo ravnati po novem pravilniku, česar pa opozicija ni pripustila, češ, da je novi pravilnik nezakonit. Tisza je zaklica med drugim

da se mora sedanjim razmeram narediti konec s pestjo. Tu je nastal vihar, krik in vik. Seja se je morala pretrgati. Pozneje se je morala seje vled krika še dvakrat pretrgati.

V Trstu se je vršila v četrtek nadomestna volitev za državni zbor v prvem mestnem razredu. Izvoljen je Ivan Scaramanga, ki je posestnik tudi v Sezani.

Nesreča na vojaškem strelišču pri Trstu. — Vojaško strelišče v Bazovici pri Trstu rarsirjajo in popravljajo. V ta namen je treba tudi z dinamitom razstreljavati pečine. Vsled deževja se neka dinamična mina ni hotela užgati, vsled česar so neki deseterik in dva prostaka 97. polka hoteli pomagati s kladivom. Dinamit se je razpočil ter ranil deseterika lahko, oba pešca pa nevarno. Eden njiju ostane baje slep.

Pod vlak je prišel v torek ob 11. uri po noči na južnem kolodvoru v Ljubljani sprevoznik Ivan Likovič. Vlak je ponesrečencu odtrgal glavo. Likovič je bil star 35 let, oženjen in oče štirih otrok.

Zaprtil so Al. Pontana, starega 24 let, doma iz Marijana v Furlaniji. Ta malovredni že večkrat kaznovani človek je poškodoval perilo perice Šušmelove pri Barki. Zalotil ga je poljski čuvaj iz Podgore ter aretiral.

Angleška armada — v najslabšem stanju. — Iz Londona poročajo, da je vojni minister Arnold Forster pričel te dni v Newcastlu odlomek nekega pisma Sir Jana Hamiltona, ki je pridodan japonski armadi. General je med drugim rekel: Ta vojna me je prepričala do dobrega, da je stanje naše armade strašna nevarnost za obstanek naše države. Uvidel sem, da zadoštuje v vojni le ono, kar je najboljšega. Mi imamo pa najslabeje.

Častno občanstvo je podelil občinski zastop za Volosko-Opatijo gospodu dru. Franu Mandiču, zdravniku v Trstu, v priznanje zaslug, ki si jih je stekel za to občino.

Zapuščina kraljice Drage. — Pred par dnevi so bile v Londonu na dražbi prodane dragocenosti in obleka pokojne srbske kraljice Drage. Predmeti so dosegli veliko ceno.

Vseslovansko razstavó so otvorili v Clevelandu (Severna Amerika). Na razstavi so zastopani tudi Slovenci. Nekoliko predmetov je bilo odposlanih na razstavo tudi iz stare domovine.

Strup v pismu. — Ministerijalni svetovalec Grebauval v Parizu se je onesvestil, ko je odprl neko pismo, došlo mu iz Tunisa. V pismu je bil strupen prah. Nekateri trde, da je bilo to delo političnih sovražnikov rečenega svetovalca.

230 kron v tobačni dozi. — Ivan Čiter, ki stanuje v ulici del Rivo št. 19. v Trstu, je prijavil na policijskem komisarijatu pri Jakobu, da je v sredo mej polnočjo in 1. uro nekoliko zadremal v neki kavarni pri sv. Jakobu; a ko se je zbudil, je konstatoval, da mu je mej njegovim dremanjem neznan tat ukradel iz žepa tobačno dozo, v kateri je imel svoto 230 kron.

Dela v predoru skozi Karavanke napredujejo le počasi, ker delavci trumoma zapuščajo delo, kar se je dogodila zadnja

Prva koncesijonirana delavnica z motornim obratom za fino mehaniko, fiziko, ma. tematico, optiko, fino brušenje in poliranje itd. Vpeljava streljstev, elektrike, brzozjavov, hišnih telefonov, plina in vode.

Poprave se izvršujejo hitro in po cenl.

Ivan Potočnik & A. Hügel
Gorica, za vojašnico.

Precizijska delavnica predmetov za merjenje.
Bogata zaloga
raznih predmetov za razsvetljavo za plinovo in električno luč.

Oprave za kopolji, sesalke vseh sistemov. — Popravilnica avtomobilov, motociklov in dvokoles. — Delavnica za pobakrenje in poniklanje — Pumpe železne in kovinske cevi. Zaloga mesarskeg. orodja, kuhinjskih nožev, brivskih britev, škarij itd.

eksplozija. Prodrati je treba še 200 metrov skalovja. To delo so mislili dovršiti do konca tega leta, a sedaj bo delo trajalo najbrže do aprila.

V Podgradu v Istri se je ustanovilo uradniko bralno društvo, v katero so se vpisali vsi ondotni uradniki.

Pogodili so se. — Amerikanski pesnik, Robert C. Sands, je nekoč tožil neko mlado damo, ker je prelomila dano mu obljubo, da ga poroči. Sorodniki toženke so mu ponujali dvesto dolarjev, ako odstopi od tožbe. „Kaj?“ je vskliknil Mr. Sands ves razjarjen, „dvesto dolarjev za ruinirane upe, uničene načrte, globoko užaljene čute, zastrupljeno, opustošeno življenje in za krvaveče, razdrto srce?! Za vso to bolelost dvesto dolarjev?! Ne, nikdar, nikoli! — Dajte mi tristo, in stvar je končana“.

Obsojen na smrt na vislicah. Pred poroto v Dunajskem Novemestu je bil obsojen 40 letni Kajžar Ivan Kohl na smrt na vislicah, ker je svojega očeta zavravno umoril.

Morilca ruskega ministra Pleveja obsojena. — Iz Petrograda se poroča, da se je vršila proti morilcema ministru Pleveja razprava, ki je končala v popolnem redu. Morilca Sasonov in Sihovski sta bila obsojena, prvi na dosmrtno, drugi pa na 30 letno ječo. — Vse vesti o begu morilcev so bile torej le izmisljene.

Na škotski obali je razsajal te dni grozen vihar. Parnik „Nar“ iz Glasgova se je pogreznil. Utonilo je več ljudij. Baje je ponesrečilo še nekaj drugih ladij.

Pobožen slepar. — V zakristijo bazilike Santa Maria Maggiore v Rimu je prišel te dni neki stari možiček, da plača 3 lire za dve maši. Dal je zakristanu bankovec 50 lir. Ker pa mu ta ni mogel menjati tega denarja, je poslal menjat v bližnjo kavarno. Starec je lepo spravil svojih 47 lir ter odšel. Kmalu nato pa je prišel v zakristijo natakari iz one kavarne, rekoč, da je bankovec ponarejen. Cerkvena uprava je morala trpeti škodo. Morda bi se ne bilo prilo nikdar na sled sleparju, če bi ne bil poskusil zopet en teden dni za na enak način razpečati enak denar v isti cerkvi. Ko je prišel ter dajal denar, so ga prijeli ter našli pri njem 2000 lir ponarejenega denarja. Na policiji se je pokazalo, da je ta starec sloveči brigant Monteferretti, ki je od leta 1859. do 1863. kot cestni ropar severno od Rima ropal in moril, dokler ga niso prejeli. Papeževa sodnija ga je bila obsodila na dosmrtno ječo, ali leta 1885. je bil pomiloščen od italijanske vlade. Dvajset let se ni čulo nič o njem, sedaj pa so ga zasacili kot ponarejalca denarja. Kot starček mora znova sedeti v ječi.

Priznani zdravniški strokovnjaki londonskega, berlinskega in budapestanskega vseučilišča so poizkušali z mnogovrstnimi zdravili dognati, kateri pripomoček se najboljše obnaša proti opetovano nastopajočemu protinu in trganju (revmatizmu.) Na mesece so trajali poizkusi na londonskem vseučilišču in uspeh teh znanstvenih in praktičkih raziskavanj je bila soglasna sodba, da proti omenjenim bolestim najuspešnejše in najzanesljivejše deluje Zoltanovo mazilo. Krog heročega občinstva je že premnogokrat glasno slavilo to zdravilo in to mnenje jim je sedaj potrdil najmerodajnejši faktor, — londonsko vseučilišče. To blagotvorno mazilo se dobiva po vseh večjih lekarnah, naroča se pa lahko tudi pismeno v lekarni Zoltan v Buda-Pesti, V., Szabadsgter za 2 kroni.

Eksporirna hiša razpošilja kot božično in noveletno darilo:

Dateljne v elegantni škatlji à 1/2 in 1 kg. za 90 kr. kilogram.
Fige v venci Calamata à 30 kr. kilogram.
Fige Sultan fine à 42 kr. kilogram.
Vina: Vermouth turinski stekl. 7/10 l. gld. 1.50.
Marala fino, Trapani, stekl. 7/10 l. gld. 1.10.
prosto na dom v zaboju 5 kg.

KAROL BARTA
v Trstu, ulica Massimiliana 11.

DIJAMANTI za rezanje stekla

od K 1-80, 2-40, 3-, 4-, 5-, 6-, 8-, 10-, 12-, 15-, 20-, 30-

— nad 10,000 komadov ima v zalogi —

ANGELO CASAGRANDE v Trstu

Portici di Chiozza 1. Razpošiljatev tudi posameznih komadov po povzetju. Telefon 994

Ivan Felberbaum - Gorica

Tekališče Josipa Verdi 11. - Via Caserma 15.

Velika izbér:

jopičev za dame in suknj	raznovrstnih čipk in podvez
oblek za o'roke	glatenih rokavic
blaga iz preje in volne	ovratnic, dežnikov
perila, nogavic, žepnih rut	in raznih novosti.

Blago je po ceni in dobro.

Novosti: Bluze, spodnje-suknje, predpasniki in kozuhovine.

Dožnja
v
Ameriko
za
gld. 100.

Dožnja
v
Ameriko
za
gld. 100.

Iz Ljubljne v Novi-York samo gld. 100

s prosto dobro hrano že v Hamburgu

v dežele: Pennsylvania, Ohio, Illinois, Minnesota, Montana, Californija itd. toliko višje kolikor je tarifna cena po ameriški železnici; s priznano najboljšimi parniki družbe

Hamburg - Amerika Linie

Kdor je odločen potovati in da se mu dober prostor preskrbi, naj pošlje 20 kron are na moj naslov:

Fr. Seunig - Ljubljana, Dunajska cesta 31.

Mihael Ussai

kovaška in ključavničarska delavnica

Židovska ulica št. 7.

Zaloga štedilnikov, sesalk in cevij za vodo. Izvršuje vsako popravo in vpe-ljavo sesalk in vodovodov.

Lekarna Cristofoletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štokfišev) jetno olje. Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti. Izvirna steklenica tega olja naravnomo-rneme barve po K 140, bele barve K 2. Trskino železnato jetno olje. Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so ner-vozni in nežno narave.

Trskino jetno olje se železnim jodecem. S tem oljem se ozdravijo v kratkem času in z gotovostjo vse kostno bolezni, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev. Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem kem. laboratoriju predno se napolnijo steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim č. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofolettjeva pijača iz kline in železa najboljši pripomoček pri zdravljenju s trsknim oljem. Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

ZLATAR

DRAGOTIN VEKJET

(C. VECCHIET)

Corso 47 - TRST - Corso 47

Priporoča svojo prodajalnico zlatnine, srebrnine ter žepnih, zlatih in srebrnih ur.

Sprejema naročbe ter poprave zlatih in srebrnih predmetov ter žepnih ur. Velika izbér srebrnine za darila.

Kupuje ali zamenja z novimi predmeti staro zlato in srebro.

Cene zmerne.

Delavnica cementa in umetnih plošč

Ivan Maroni

v Gorici, tekališče Frana Josipa.

Tovarna kvadratnih plošč iz ce-menta jednobarvnih. Izvršujejo se vsa-kovrstna dela za stavbe, stopnice, verande, umetne plošče, cevi itd. Izdeluje kva-dratne plošče za hodnike.

Cene zmerne.

Josip Miani sin

Gorica - na Travniku štev. 23.

Zaloga:

vsakovrstnega stekla, steklene in porce-lanaste posode, nožev, vilic, steklenic itd. Izdela katerokoli steklarsko delo.

Izbira svetilk, električnih, na plin ali petrolej. Električne žepne svetilke.

Posebnost: izdelki iz aluminija za domačo rabo.

Liniment. Capsici comp.

Zaščitna znamka: „Sldro“

Nadomestek za Pain-Expeller

je splošno priznano kot izvrstno bol blažujoče maslo; cena 80 vin., K 140 in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.

Pri nakupovanju tega povsod priljub-ljenega domačega sredstva, naj se jemlje le originalne steklenice v škatljah z našo zaščitno znamko „Sldro“ iz Richterjeve lekarne, potem se je gotovo prejelo originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA

k „zlatemu levu“ v Pragi Elisabethgasse št. 5 nova. Dnevno razpošiljanje.

C. kr. privilegirani aparat za krojiti obleke

Martin Poveraj

v Gorici na Travniku št. 5

Civilna vojaška in uradniška krojačnica.

Trgovina z manufakturnim blagom in gotovimi oblekami.

Vse oprave za vojaške, častniške in uradniške uniforme.

Blago na meter in gotove obleke se prodaja po najnižjih cenah brez konkurence.

Denar prihrani

kdor se obrne na nas pred nakupom registrirne blagajne.

Garantujemo,

da prodamo boljšo blagajno in ceneje od vsake druge trdke sveta. Po dopisnici naj se zahteva uzorce in navodilo, katero pošiljamo zastonj.

Prima-blagajne za vsako ceno od K 65 - višje.

Obsežno pat zavarov. - Prikladno mesečno plačevanje

National Cash Register Co Limited.

DUNAJ I. Kärntnerstrasse 12. - BUDIMPEŠTA, IV. Vaczi-utca 35. GRADEC, Neutorgasse 49 - PRAGA, Porič 8.

POZOR!

Bolehnim zdravje.

POZOR!

Slabotnim moč.

Pakraške kapljice in slavonska biljevina sta danes najbolj priljubljena ljudska leka, ker delujeta gotovo in z najboljšim vspehom ter sta si odprla pot v vse kraje sveta.

Pakraške kapljice: Te delujejo izvrstno pri vseh že-rodnih in črevesnih boleznih, od-stranjujejo grčeve bolezni v želodcu, gonijo vetrove ter čistijo kri, pospešujejo prebavo, uničujejo male in velike gliste, odstranjujejo mrzlico in vse druge iz te izvirajoče bolezni.

Zdravijo vse jetrne bolezni; najbolje sredstvo proti boleznim maternice in madrona, radi tega ne bi smela manjkati v nobeni mestni ne kmečki hiši.

Vsakdo naj naroča in naslovi:

Peter Jurišič, lekarnik, Pakrac št. 211 (Slavonija).

Cena je sledeča franko na vsako pošto:

12 steklenic (1 ducat)	5 kron - vin.
24 " (2 ")	8 " 60 "
36 " (3 ")	12 " 40 "
48 " (4 ")	16 " - "
60 " (5 ")	18 " - "

Manj nego 12 steklenic se ne pošilja.

Vidmarci predočuje kmetom moč pakraških kapljic in slavonske biljevine.

Slavonska biljevina: Vporablja se uprav sijajnim in najboljim vspehom, proti najsta-rejemu kašlju, prsoboli, hrapavosti v grlu, težkemu dihanju, naduhi, kataru, odstranja goste sline ter deluje izvrstno pri vseh najstarejih prsnih in pljučnih boleznih.

Cena je sledeča franko na vsako pošto:

2 originalni steklenici 3 K 40 v., 4 originalni steklenici 5 K 80 v., 6 originaln. steklenic 8 K 20 v.

Manje nego 2 steklenici se ne pošilja. Pošilja se po povzetju ali naprej poslanim zneskom. Priporočam, da naroča vsakdo izključno le pod naslovom:

Peter Jurišič, lekarnik, Pakrac št. 211 (Slavonija).

Prosiva zahtevati listke!

Največja zaloga vseh stavbnih potrebščin, kakor: cement, stavbne nestelje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja, pečij, štedil-nikov po bresprimerno nizkih cenah.

Pozor! Eno krono nagrade!

Največja trgovina z železjem Konjedic & Zajec v Gorici pred nadškojfo št. 11.

Edina zaloga stavbnih nositeljev v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po znižanih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade

Izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrditil najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 K blaga.

Prosiva zahtevati listke!

J. MEDVED

Gorica, Corso Gius. Verdi 38

priporoča svojo velikansko zalogo izgotovljenih oblek za gospode, gospe, dečke in deklice.

Specijalitate v klobukih in čevljih.

Od danes naprej do 24. t. m.

znižane cene.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nürnberškega in drabnega blaga ter tkan, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjice. — Rožni vencl. — Mašne knjžice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidn. postrežbo po jako zmernih cenah.

Gorica * Gorica

Klimatično zdravilišče.

Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljudskega vrta. — Hotel prvega reda. — V hotelu in dependanci nad 70 sob in salonov. — Lastna električna razsvetljava. — Električni avtomobil-omnibus k vsem brzovlakom in po potrebi. — Velik park pretežno z eksotičnim rastlinstvom. — Mirna, krasna lega, nič prahu, kakor nalašč za one, ki hočejo prijetno in mirno preživeti nekaj časa v Gorici. — Izborna kuhinja in klet. — V hotelu je obsežna knjižnica.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Gius. št. 2.

filijalka v isti ulici št. 20.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča goriške pluce, potice itd.

Postrežnica.

30-letna oseba, zdrava ter čutečega srca, bodi si za bolno ali priletno osebo, nudi se za postrežnico. Zmožna je slovenskega in italijanskega jezika. Lahko nastopi takoj, ter opravlja službo od 9. zvečer do 6. zjutraj.

Naslov pove upravnistvo tega lista.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervozni boleznih, naj zahteva knjžico o teh boleznih. Dobiva se zastoj in franko v priv. Schwann-Apothek, Frankfurt z. M.

Vsak stroj

ima to varstveno znamko

Krasne božične

— in —
novoletne razglednice

priporoča

nova trgovina s papirjem

„Goriška Tiskarna“

* * A. Gabršček.

Anton Ivanov Pečenko - Gorica

Velika zaloga

Zaloga piva

pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

„Dolniško družbo združenih pivovarov Zales-Zaški Trg in plzenjskega piva „prazdroj“ iz sloveče češke „Měšanske pivovarne“.

Zaloga ledu, karerega se oddaja le na debelo od 100 kg naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštna in točna.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov. 1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %, stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali z. stavo 6 %, na menice 6 %. Glavni deleži koncem leta 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1903. (v kronah): Članov 1777 z deleži K = 123.644. — Hranilne vloge 1.416.573.66. — Posojila 1.471.650.42 — Vrednost hiš 162.162.93 (v resnici so vredne več). — Reservni zalog 70.125.85.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

Eksport Mizarska zadruga Eksport

v Gorici - Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva

vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecr. n. 1. Zastupstvo v Spljatu ter Orientu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

priporočata svoje

zalogo šivalnih strojev

raznih sistemov,

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec Raštelja št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5-10 let.

CHRISTOFFLE

Namizno orodje in posodje vseh vrst.

Priznane težke posrebrnjene

najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedine nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone, gospodinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki

Christoffle & C. — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).

— Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki govno tovarniško znamko in ime Christoffle.

Ceniki zabavano brezplačno.

Anton Krušič

krojaški mojster in trgovec Corso Giuseppe Verdi št. 33 izdeluje

vsakovrstne obleke

za vsak stan,

kakor tudi

za civilne, vojaške in držav. uradnike.

Za vse obleke je vedno v zalogi raznovrstno ravno kar došlo sveže angleško i domače blago za jesensko in zimsko dobo.

Ima zalogo gotovih oblek in površnih sukenj za vsak stan.

Cene zmerne.

